

som det Udvalg, der var nedsat i disse Sager, afgav. Naar man vil dømme lidt retfærdigt om Folketingets og Landstingets gensidige Stilling til de 4 Skattelove, maa man dog gaa ud fra den Erkendelse, at disse Lovforslag ere, jeg vil ikke sige af dette Ting fordrede, men efter at de en Gang ere fremkomne, særlig ønskede gennemførte af dette Ting; og at paa den anden Side Landstinget har haft ganske naturlige Betæneligheder og meget store Betæneligheder ved at gaa til at indføre en Statsindkomst- og Formueskat. Man kan derfor ikke undre sig over, at det har taget lang Tid, inden Landstinget har kunnet bekvemme sig til i Princippet at gaa ind derpaa. Det er sket, og det er efter min ringe Formening en langt større Indrømmelse paa dette Omraade vedrørende direkte Skatter, end de Indrømmelser, den ærede Ordfører mente, at Folketinget paa Forhaand havde gjort i disse Sager. Jeg staar lige saa vel som den ærede Ordfører paa det Standpunkt, at jeg i høj Grad ønsker disse to Love gennemførte og gennemførte uden Hensyn til de to andre. Jeg ved ikke, om dette er muligt eller ej, jeg ved ikke om den høje Regering og det andet Ting til syvende og sidst ville fastholde Ideen om alle 4 Loves Sammenkobling. Men saa meget tror jeg at turde sige til den ærede Ordfører, at et Haab om at gennemføre de tre af Lovene og kun lade Brændevinsskatten falde, er ligefrem utænkeligt, det kan ikke ske. Det andet, at gennemføre blot de to er jo umuligt, og jeg haaber af mit inderste Hjerte, at det maa lykkes ved gensidig Overenskomst at komme til et Resultat. Der ligger ganske vist paa disse 2 Love ikke saa lidt imellem de to Ting; meget betydelig Forskel er der jo paa den Maade, hvorpaa det andet Ting vil have Formuen beskattet og den Maade, hvorpaa dette Ting og Regeringen har ønsket den beskattet. Der er en meget stor Forskel; jeg skal ikke her komme ind derpaa; det bliver der jo senere Lejlighed til at forhandle nærmere om, og det er jo muligt, at man kan komme til en Beskatning af Formuen, som ikke er saa gennemgaaende, som dette Ting ønsker det, men som dog gaar videre, end Landstinget ønsker det, i Øjeblikket i alt Fald, og som tillige vil kunne give den store Fordel, at den kan bruges ogsaa som kommunal Beskatning, om end kun indirekte. Og der er et enkelt, meget væsentligt Punkt, hvor der er dels en reel, dels en formel Uenighed af meget stor Betydning, idet det andet høje Ting jo

har fordret, at der, samtidig med at Indkomstskatten blev vedtagen, skulde i Indkomstskatteloven eller i Overførselsloven — det er jo for Resten det samme, hvor det staar — indføres Bestemmelser, som gjorde det muligt, at Indkomstskatteloven kunde komme til at bruges, hvis Kommunerne ønskede det, som Skattebasis ogsaa for Kommunerne. Ogsaa her maa man fra dette høje Tings Side lægge Mærke til, at naar man efter store Betæneligheder og efter mange Overvejelser fra det andet Tings Side er gaaet ind paa Tanken om en Indkomstskat, saa er man jo dog gaaet den Vej, fordi man har haabet derigenom at komme til en bedre Ordning af den kommunale Beskatning, end vi nu have. Nu tør jeg ikke sige, at det er aldeles nødvendigt, at det indføres med i Loven; jeg indrømmer, at det kunde staa hen, saaledes som i Regeringens Forslag, til en senere kommende Lov, og jeg tror ogsaa at kunne mærke paa mange af dette høje Tings Medlemmer, ogsaa af Flertallet, at de i og for sig indrømme, at den nuværende kommunale, personlige Beskatning, den saakaldte Formue- og Lejlighedsskat, har meget store Mangler, som trænge til Afhjælpning. Det er jo tænkeligt, at man ad en eller anden Vej kunde komme hinanden i Møde, ogsaa paa dette Punkt. Det staar mig ganske vist ikke klart, hvorledes; jeg tror, det vil blive et af de vanskeligste Punkter at komme til Enighed om; men man kan jo arbejde derpaa, og der er jo ingen Tvivl om, at hvis disse Love i det hele skulle fremmes og ikke blive til ingen Ting, vil det kun kunne ske gennem et Fællesudvalg, og at først der den egentlige Forhandling og Afgørelse vil kunne træffes; thi alt er indtil da kun foreløbigt; hvert Ting tager sit specielle Standpunkt og bliver staaende paa det, og ganske naturligt, for at man skal have noget at forhandle om og slaa af paa, naar Fællesudvalget er nedsat. Først da kunne vi se, om der kan komme noget ud af det. Jeg vil for mit Vedkommende haabe det bedste. Jeg ser ingen Grund til at gaa ind paa hverken den her foreliggende Lovs Enkeltheder, end mindre paa den egentlige Indkomst- og Formueskatlov. Visse Ideer, som jeg i saa Henseende har og mener at ville sætte frem til Overvejelse, vil jeg lade trykke i den Betænkning, der skal afgives, idet jeg nemlig antager, at Lovforslaget kommer til Finansudvalget, hvorefter jeg er Medlem, ligesom i Fjor. Saa kunne ærede Medlemmer baade her og andetsteds se,